

Utbildningsdepartementet
103 33 Stockholm

Omställningsstudiestöd – för flexibilitet, trygghet och omställning på arbetsmarknaden (Ds 2021:18)

Sammanfattning av LOs ställningstaganden

LO är mycket positiv till utredningens förslag, till stor del baserat på parternas principöverenskommelse, att införa ett omställningsstudiestöd för vuxna som är eller har varit etablerade på arbetsmarknaden.

LO tillstyrker förslaget om ett tvådelat arbetsvillkor i form av ett etableringsvillkor och ett aktualitetsvillkor. LO tillstyrker även de föreslagna kvalifikationskraven och ramtiderna.

LO tillstyrker de föreslagna övre åldersgränserna för omställningsstudiestöd. LO förutsätter att åldersgränsen följer med framtida höjningar av pensionsåldern. LO anser vidare att den föreslagna begränsningen till tio veckors omställningsstudiebidrag bör höjas till 20 veckor när pensionsåldern höjs.

LO tillstyrker de föreslagna beloppsnivåerna för bedömning av arbetsvillkoret under förutsättning, och i likhet med utredningens förslag, att arbetsvillkoret, oavsett inkomst, även kan styrkas genom arbetsgivarintyg, anställningsbevis eller liknande. Möjligheten att styrka arbetsvillkoret på andra sätt än enbart inkomstuppgifter är särskilt viktigt för låginkomsttagare och deltidsarbetande.

LO anser vidare, eftersom nivån på den föreslagna arbetsinkomsten är hög ur ett LO-perspektiv, att det även bör vara möjligt för en deltidsanställd att tillgodoräkna sig 12 månaders arbete utifrån en årsinkomst, förutsatt att individen kan styrka att hen varit anställd under året och årsinkomsten var högre än 40 procent av en heltid i det aktuella yrket. LO anser även att det viktiga inte är att *beräkna* den arbetade tiden, det bör även vara möjligt att göra en rimlighetsbedömning där det utifrån de uppgifter individen lämnar framstår som rimligt att hen arbetat i tillräcklig omfattning för att uppfylla arbetsvillkoret.

LO tillstyrker förslaget att minsta omfattning för att få omställningsstudiestöd ska vara 1 veckas heltidsstudier och maximalt 44 veckors heltidsstudier. LO är mycket positiv till förslaget att omställningsstudiestöd ska lämnas för deltidsstudier som omfattar minst 20 procent av heltid.

LO tillstyrker förslaget att studerande som är yngre än 40 år endast beviljas omställningsstudiestöd om utbildningens längd är högst 80 veckor, men att denna begränsning inte gäller för studerande som fyllt 40 år.

LO tillstyrker förslaget att omställningsstudiestöd ska beviljas om utbildningen antas stärka individens framtida ställning på arbetsmarknaden med beaktande av arbetsmarknadens behov. LO anser att detta inte ska ses som två separata krav utan som två sidor av samma mynt. LO anser dock att detta kräver att omställningsorganisationernas yttrande blir styrande för CSNs beslut.

LO tillstyrker förslaget att omställningsstudiebidraget ska ersätta 80 procent av inkomstbortfallet under studierna, dock högst 4,5 inkomstbasbelopp. LO anser också, i likhet med utredningen, att det är nödvändigt att sökande med årliga inkomster från deltidsarbete ska kunna begära att få stödet beräknat på annat sätt.

LO tillstyrker förslaget att basera beräkningen av inkomstbortfall på den sjukpenninggrundande inkomsten (SGI).

LO tillstyrker utredningens förslag att omställningsstudiebidraget ska vara skattepliktigt och pensionsgrundande.

LO avstyrker förslaget om en tioårig prøvotid av tidigare studieresultat, vid beslut om beviljande av omställningsstudiestöd, för individer som tidigare har studerat med studiemedel. LO anser att den föreslagna tioårsperioden är för lång och bör inte överstiga kvalificeringstiden på 8 år.

LO tillstyrker med viss tvekan förslaget att omställningsstudiestöd ska lämnas i mån av tillgängliga medel. LO anser att detta kräver att medelstildelingen ingår i utvärderingar av omställningsstudiestödet, och kan justeras uppåt utifrån utvärderingarnas resultat. LO tillstyrker förslaget att medlen delas upp i två pottor för förvärvsarbetare i offentlig respektive privat sektor. LO är också positiv till förslaget med två skilda ansökningsomgångar per kalenderår.

LO saknar förslag om återkvalificeringstid som finns i parternas principöverenskommelse. LO anser att det är rimligt att det finns en möjlighet att kvalificera sig för ytterligare ett antal veckors

omställningsstudiestöd ett antal år efter att individen första gången förbrukat delar av sina ursprungliga 44 veckor.

LO delar inte utredningens slutsats att det inte kommer att behövas fler utbildningsplatser än de som redan är planerade när omställningsstudiestödet är implementerat. LO anser att det behövs fler utbildningsplatser.

LO anser i likhet med utredningen att omställningsstudiestödet måste utvärderas. LO förväntar sig att utvärderingarna inkluderar hur användningen av omställningsstudiestödet fördelar sig mellan olika grupper på arbetsmarknaden, hur väl de tillgängliga medlem möter efterfrågan på utbildningar samt till vilka utbildningar/yrken stödet ges. LO förväntar sig att systemet förändras om utvärderingarna pekar på ojämlikheter eller andra problem.

LO anser att fler organisationer än de som står bakom principöverenskommelsen ska erbjudas att delta i utvärderingarna.

LOs synpunkter och ställningstaganden

De tre bokstavsutredningarna (Ds 2021:16; 2021:17 och 2021:18) utgör delar av en helhet. LO konstaterar inledningsvis att utredningens förslag om att införa ett omställningsstudiestöd i stort sett ligger i linje med parternas principöverenskommelse, men med några avvikelser.

LO välkomnar förslaget att införa ett omställningsstudiestöd. Med detta ekonomiskt fördelaktiga studiestöd försvinner ett allvarligt hinder för många vuxna som är eller har varit etablerade på arbetsmarknaden att delta i vuxenutbildning. Det ger stor potential för många av LO-förbundens medlemmar som vill eller behöver vidareutbilda sig inom sitt yrke eller skola om sig till ett annat yrke. Det främjar det livslånga lärandet och stärker arbetarnas ställning på arbetsmarknaden.

LO anser att omställningsstudiestödet ska riktas till arbetstagare som är eller nyligen har varit etablerade på arbetsmarknaden. Därför är utredningens förslag till ett tvådelat arbetsvillkor, med ett etableringsvillkor och ett aktualitetsvillkor, bra. Det är rimligt att arbetsvillkoret börjar räknas från och med det kalenderår individen fyller 19 år och vanligen lämnar gymnasieskolan för att etablera sig på arbetsmarknaden. LO anser även att de föreslagna kvalifikationskraven vad gäller arbetad tid är rimliga. LO vill understryka vikten av generösa ramtider för att inte exkludera exempelvis visstids- eller deltidsanställda som är etablerade på arbetsmarknaden men som har otrygga anställningsformer med ökad risk för återkommande arbetslöshetsperioder.

Kortare ramtider än de föreslagna skulle framför allt drabba arbetare, som är överrepresenterade i otrygga anställningsformer, och bidra till att de befintliga skillnaderna mellan arbetare och tjänstemän när det gäller deltagandet i utbildning består eller ökar.

LO anser, i likhet med utredningen, att det är nödvändigt att de båda arbetsvillkoren ska kunna styrkas på det sätt som är lämpligt. Ett av dessa sätt bör vara genom inkomststoppgifter, och LO har förståelse för att det är svårt att fastställa en ur alla perspektiv rimlig beloppsnivå som varken gynnar eller missgynnar låg- respektive höginkomsttagare. LO konstaterar att den föreslagna lägsta arbetsinkomsten för att arbetsvillkoret ska anses uppfyllt, 17 050 kronor per månad under 2021, är hög för många av LO-förbundens medlemmar som arbetar deltid. Ett lägre inkomstbelopp skulle vara bra ur ett strikt LO-perspektiv, men skulle samtidigt innebära att fler tjänstemän med relativt höga löner kan kvalificera sig för omställningsstudiestödet även om de inte har arbetat i genomsnitt minst 16 timmar per vecka. Detta riskerar i sin tur att öka konkurrensen om tillgängliga medel, något som troligen drabbar arbetarna mer än tjänstemännen.

Utredningen föreslår även, om månadsvisa inkomststoppgifter saknas, att en årlig arbetsinkomst på 204 600 kronor (under 2021) ska räknas som 12 månaders arbete. Denna möjlighet är bra. LO accepterar utredningens förslag till beloppsnivåer under förutsättning, och i likhet med utredningens förslag, att arbetsvillkoret, oavsett inkomst, även kan styrkas genom arbetsgivarintyg, anställningsbevis eller liknande.

Men eftersom nivån på arbetsinkomsten är hög ur ett LO-perspektiv anser LO att det även bör vara möjligt för en deltidsanställd att tillgodoräkna sig 12 månaders arbete utifrån en årsinkomst, förutsatt att individen kan styrka att hen varit anställd under året och årsinkomsten var högre än 40 procent av en heltid (16 timmar per vecka) i det aktuella yrket, även om det inte går att styrka att individen arbetat mer än i genomsnitt 16 timmar per vecka under varje kalendermånad.

LO anser även att det viktiga inte är att *beräkna* den arbetade tiden. Det bör även vara möjligt att göra en rimlighetsbedömning, baserat på de uppgifter individen lämnar, om individen har arbetat i tillräcklig omfattning under en viss period. Detta kan vara aktuellt för en individ som har arbetat deltid på exempelvis 50 eller 75 procent, och då uppfyller arbetsvillkoren, i ett visst yrke under ett antal år men med en inkomst som understiger den föreslagna beloppsgränsen. Om det då finns arbetsgivarintyg som bekräftar att individen uppfyller arbetsvillkoret för merparten av perioden, men där det finns en period med inkomst där intyg saknas, bör det vara rimligt att anta att individen arbetat mer än 40 procent av en heltid under hela perioden.

Utredningen föreslår att omställningsstudiestöd (både bidrag och lån) ska kunna lämnas till och med det kalenderår den studerande fyller 60 år (idag är gränsen 56 år för ordinarie studiemedel men höjs till 60 år 2022). Omställningsstudiebidrag ska dock också kunna lämnas under högst tio veckor till och med det kalenderår hen fyller 62 år. Denna åldersgräns ska sedan höjas 2026 med ett år. LO accepterar dessa åldersgränser, även om en högre åldersgräns är att föredra. Utredningen anser vidare att vid framtida justering av pensionsåldern så bör det övervägas om omställningsstudiebidragets åldersgränser ska justeras på motsvarande sätt. LO anser att detta är självklart och inte behöver övervägas. Görs inte detta rimmar det illa med de uttalade politiska ambitionerna att höja pensionsåldern och att arbetstagarna ska arbeta längre upp i åldrarna. LO anser dessutom att begränsningen till tio veckors omställningsstudiebidrag ska höjas till 20 veckor när pensionsåldern höjs.

LO välkomnar utredningens förslag att minsta omfattning för att få omställningsstudiestöd ska vara en veckas heltidsstudier. Det möjliggör för kortare och kompletterande utbildningar, eller valideringar, som med det nuvarande studiemedelssystemets gräns vid minst tre veckors studier troligen inte hade blivit av. LO anser också att maxgränsen på 44 veckors heltidsstudier ger goda förutsättningar att vidareutbilda sig eller skola om sig till ett nytt yrke. Vidare är det mycket positivt att möjligheterna till deltidsstudier förbättras avsevärt genom omställningsstudiestödet jämfört med det ordinarie studiemedelssystemet. Möjligheten att kombinera studier och arbete är viktig, och ibland helt nödvändig, för många, inte minst studieovana, arbetare.

Utredningen föreslår att studerande som är yngre än 40 år endast får beviljas omställningsstudiestöd om utbildningens längd är högst 80 veckor. För äldre studerande gäller inte denna begränsning. Skälet till detta förslag är en oro att unga annars väljer att skjuta på längre utbildningar i väntan på det mer förmånliga omställningsstudiestödet. LO anser förvisso att denna oro är överdriven, men accepterar ändå förslaget. LO konstaterar att 80 veckors utbildning exempelvis motsvarar en kvalificerad yrkeshögskoleexamen, något som troligen kommer att efterfrågas av många av LO-förbundens medlemmar.

Utredningen föreslår att omställningsstudiestöd ska beviljas om utbildningen antas stärka individens framtida ställning på arbetsmarknaden med beaktande av arbetsmarknadens behov. Detta skulle kunna uppfattas som två separata krav. Men LO anser att detta ska ses som två sidor av samma mynt: för att en utbildning ska stärka den framtida ställningen på arbetsmarknaden måste det rimligen finnas ett behov på arbetsmarknaden av de kunskaper utbildningen ger. LO anser därför att utredningens definition av "arbetsmarknadens behov", att det i normalfallet inte ska beviljas stöd för utbildningar som leder till yrken där det råder överretablering och

konkurrensen om jobben är hård, är acceptabel. Därtill föreslår utredningen att omställningsstudiestöd kan beviljas vid särskilda behov även utan beaktande av arbetsmarknadens behov.

LO vill dock framhålla att ”beaktandet av arbetsmarknadens behov” potentiellt riskerar att direkt eller indirekt styra utbildningsmöjligheterna mot identifierade bristyrken, framför allt om omställningsorganisationernas yttrade i frågan inte blir så styrande för CSNs beslut som parterna, och LO, förespråkar. Detta vore olyckligt eftersom syftet med omställningsstudiestödet i sådana fall, i praktiken, mer kommer att handla om att stärka arbetsgivarnas kompetensförsörjning snarare än arbetstagarnas kompetensutveckling. I detta sammanhang är det också viktigt att påpeka, i likhet med utredningen, att utbildningarna inte ska syfta till att möta kompetensbehoven hos en specifik arbetsgivare.

LO välkomnar förslaget att en registrerad omställningsorganisation ska lämna ett vägledande yttrande till CSN om hur den sökta utbildningen kommer att stärka den studerandes framtida ställning på arbetsmarknaden, och att CSN i sin prövning ska lägga särskilt vikt vid detta yttrande. CSN har inte, och behöver inte ha, den kompetens som krävs för att avgöra om en utbildning kommer att stärka en enskild individs framtida ställning på arbetsmarknaden eller om det finns särskilda behov att avvika från kravet att beakta arbetsmarknadens behov, exempelvis om det råder regional kompetensbrist i ett yrke där det nationellt råder överetablering. Om CSN ska avgöra detta på egen hand är risken stor att utbildningsmöjligheterna, som nämnts ovan, i praktiken kommer att följa diverse bristyrkeslistor.

LO ställer sig undrande till att förslaget om återkvalificeringstid, enligt parternas principöverenskommelse, inte diskuteras av utredningen. LO anser att det är rimligt att det finns en möjlighet att kvalificera sig för ytterligare omställningsstudiestöd ett antal år efter att individen förbrukat delar av sina ursprungliga 44 studieveckor. LO stödjer därför parternas förslag om att återkvalificering ska kunna ske 15 år efter det att individen förbrukat sina första 110 studiedagar (22 veckor) och då kvalificera sig för ytterligare 110 studiedagar. Enligt utredningens förslag kan en individ kvalificera sig för omställningsstudiestöd i 27-årsåldern, och har då närmare 40 år kvar i arbetslivet. Med tanke på behovet av kontinuerlig kompetensutveckling (livslångt lärande), ett behov som enligt många bedömare, inklusive utredningen och LO, dessutom kommer att öka framöver, är det rimligt att ytterligare en gång i arbetslivet ges möjlighet att vidareutbilda sig med omställningsstudiestöd. Till detta argument kan läggas de politiska ambitionerna att höja pensionsåldern och att luckra upp anställningsskyddet, något som särskilt kommer att påverka äldre arbetstagare.

I det ordinarie studiemedelssystemet, som i praktiken är anpassat för yngre studerande, innebär nivån på studiebidraget ett reellt ekonomiskt hinder för

många vuxna och yrkesverksamma att delta i vuxenutbildning. Därför är LO mycket positiv till förslaget att omställningsstudiebidraget ska ersätta 80 procent av inkomstbortfallet, upp till 4,5 inkomstbasbelopp, under studierna. Detta, tillsammans med möjligheten att ta omställningsstudielån, ger goda ekonomiska förutsättningar för många arbetare att studera mitt i arbetslivet.

LO delar även utredningens argument att fördelarna överväger nackdelarna med att använda den sjukpenninggrundande inkomsten (SGI) för bedömningen av inkomstbortfallet och därmed beräkningen av storleken på omställningsstudiebidraget. LO understryker vikten av att sökande med en SGI fastställd utifrån deltidsarbete, i linje med utredningens förslag, ska kunna begära att få storleken på omställningsstudiebidraget beräknat på annat sätt. LO anser att denna möjlighet är nödvändig.

LO delar utredningens förslag att omställningsstudiebidraget ska vara ett skattepliktigt bidrag i likhet med andra inkomstbortfallsbaserade ersättningar. LO anser även att det är nödvändigt att omställningsstudiebidraget ska vara pensionsgrundande. Vuxenstudier med omställningsstudiemedel ska inte medföra negativa ekonomiska effekter på pensionen.

LO ställer sig bakom utredningens förslag om omställningsstudielån. LO anser även att det är självklart, i likhet med utredningens argument, att en studerande som erhåller omställningsstudielån inte ska kunna bli ”överkompenserad” i förhållande till sitt inkomstbortfall under studierna.

Utredningen föreslår, för de individer som tidigare har studerat med studiemedel, att omställningsstudiestöd ska få lämnas om de tidigare studierna, under den senaste tioårsperioden, har bedrivits i normal takt. Följaktligen ska ansökan avslås om individen inte har bedrivit tidigare studier i normal takt. LO delar uppfattningen att en prövning av tidigare studieresultat är rimligt i ett så förmånligt studiesystem. Men LO anser att den föreslagna tioårsperioden, även om det är samma regel som i andra studiemedelssystem, är för lång och bör vara kortare. För att kvalificera sig för omställningsstudiestöd ska man ha arbetat i minst 8 år, och under den tiden har individen rimligen förvärvat kunskaper, mognat och har blivit mer säker på vilket yrke som hen vill utvecklas i. Därför anser LO att tiden för prövning inte bör överstiga kvalificeringstiden på 8 år. Däremot delar LO utredningens förslag att den som inte aktivt deltar i studierna förlorar rätten till stödet och bli återbetalningsskyldig, om det inte rör sig om sjukdom, vård av barn eller en anhörig.

LO välkomnar möjligheten att omställningsstudiestöd, vid sidan av studier på de läroanstalter som idag berättigar till studiemedel, även ges vid validering inom ramen för en utbildning och för utbildningar som omställningsorganisationerna finansierar.

Detta breddar utbildningsmöjligheterna samtidigt som förutsättningarna att skraddarsy utbildningar utifrån individernas specifika behov förbättras.

LO accepterar med viss tvekan, utredningens förslag att omställningsstudiestödet ska lämnas i mån av tillgängliga medel. LO har å ena sida förståelse för att staten anser att detta är nödvändigt då det ger kontroll över kostnaderna, men anser å andra sidan att det är olyckligt, och i strid mot parternas överenskommelse, att omställningsstudiestöd därmed inte blir en rättighet för de individer som uppfyller kvalifikationskraven. Sett ur perspektivet att detta stöd är en del av en helhet där även försvagningar av anställningsskyddet ingår, som kan ses som en lagstadgad rättighet för alla arbetsgivare, skulle ett rättighetskrav inte var orimligt. LO är däremot positiv till förslaget att dela upp avsatta medel i två potter för arbetstagare i offentlig respektive privat sektor, vilket säkerställer likvärdiga möjligheter till utbildning i de båda sektorerna.

LO anser i likhet med utredningen att det är mycket svårt att prognostisera hur stor efterfrågan på omställningsstudiestöd kommer att bli, och därmed också vilka kostnader som är förknippade med stödet. Det är ett helt nytt system och som delvis riktar sig till en målgrupp som idag inte deltar i vuxenstudier i någon större utsträckning, samtidigt som systemet påverkas av de föreslagna LAS-förändringarna som medför ökad risk för uppsägningar och arbetslöshet. LO har av detta skäl inga synpunkter på utredningens förslag om storleken på tillförda medel.

LO anser i stället att medelstildelningen måste ingå i utvärderingar och uppföljningar av omställningsstudiestödet, och kunna justeras uppåt (men inte nedåt i likhet med utredningens förslag) om många sökande inte beviljas stöd på grund av otillräcklig medelstildelning. Otillräcklig medelstildelning skapar ett ”först-till-kvarn-system” som riskerar att vissa grupper, troligen mer studieovana arbetare, tvingas stå tillbaka för andra grupper. LO anser i sammanhanget att utredningens förslag med två skilda ansökningsomgångar per kalenderår är bra och minskar risken för att medel tar slut innan kalenderåret är slut.

LO anser i likhet med utredningens förslag att det är helt nödvändigt att de tilldelade medlen ska räknas upp årligen. Det finns flera tänkbara sätt att göra detta på, men LO delar utredningens slutsats att uppräkningsen bör ske i förhållande till lönesummans utveckling eftersom den baseras både på den genomsnittliga löneökningstakten och sysselsättningsutvecklingen.

LO delar inte utredningens slutsats att det inte kommer att behövas fler reguljära vuxenutbildningsplatser, utöver de som redan är planerade, när omställningsstudiestödet är fullt implementerat. Förvisso har regeringen under senare år ökat antalet platser inom vuxenutbildningen, men LO bedömer att efterfrågan från LO-förbundens medlemmar kommer att öka

påtagligt, inte minst när det gäller utbildningar på yrkeshögskolan och yrkesvux. LO anser därför att antalet platser inom reguljär vuxenutbildning behöver fortsätta att öka. LO anser även att utbudet av utbildningar måste bli mer flexibelt med avseende på deltidsstudier och distansundervisning.

Utredningen föreslår att studerande med omställningsstudiestöd ska omfattas av samma tillträdesregler, exempelvis betyg eller liknande, som andra, och därmed konkurrera med andra sökande om utbildningsplatserna. Detta kan tyckas rimligt. Men utredningen konstaterar också att bland de befintliga studerande som uppfyller arbetsvillkoret för omställningsstudiestöd är de genomsnittliga gymnasiebetygen lägre än bland övriga studerande. Utredningens slutsats är att studerande med omställningsstudiestöd därför inte kommer att tränga undan andra studerande från utbildningsplatserna. LO vill påpeka att även det omvända kan bli ett problem, att sökande med omställningsstudiestöd konkurreras ut av andra sökande. Därför behöver utvärderingarna visa om så är fallet, och i sådana fall behöver antalet utbildningsplatser öka, alternativt att sökande med omställningsstudiestöd söker utbildningar i en särskild kategori.

Utredningen diskuterar om omställningsstudiestödet kan bidra till att minska statens utgifter på andra områden. En sådan diskussion är givetvis viktig. Utredningen drar slutsatsen att besparingseffekten vad gäller offentligt finansierad arbetslöshetsersättning och aktivitetsersättning till följd av omställningsstudiestödets införande blir begränsad, eftersom majoriteten av de studerande som uppfyller arbetsvillkoret har ett arbete. LO anser däremot att reformen, på kort och lång sikt, kan antas bidra till lägre arbetslöshet och kortare arbetslöshetstider, samtidigt som den stärker arbetskraftens humankapital och förbättrar matchningen på arbetsmarknaden. Utbildningen stärker därmed individernas omställningsförmåga, vilket ger dem bättre möjligheter att snabbt hitta ett nytt jobb om de, även flera år senare, blir varslade och uppsagda. På så sätt kan framtida arbetslöshet undvikas. Det bör även påpekas att denna reform är en del av en större helhet, där en uppluckring av anställningstryggheten ingår. Kostnaden för omställningsstudiestödet kan därför även ses som en kostnad för att politiskt driva igenom de föreslagna LAS-förändringarna.

LO vill understryka vikten av att omställningsstudiestödet, i likhet med utredningens förslag, ska utvärderas utifrån flera aspekter. Utöver de exempel på faktorer som föreslås ingå i utvärderingarna förutsätter LO att dessa även inkluderar hur stödet används av olika grupper på arbetsmarknaden, inklusive kvinnor och män, arbetare och tjänstemän samt arbetstagare med olika utbildningsbakgrunder och olika inkomstnivåer. Därtill måste medelstilledningen, som nämnts ovan, utvärderas för att se hur väl de föreslagna medlen matchar efterfrågan på omställningsstudiestödet, uppdelat på olika utbildningsformer.

Om det framkommer att vissa grupper eller utbildningsformer trängs undan av andra så behöver systemet förändras. Vidare bör det granskas till vilka utbildningar, och indirekt till vilka yrken, som stöd beviljas. LO förväntar sig också ytterligare utvärderingar längre fram i tiden.

Utredningen föreslår att de parter som står bakom principöverenskommelsen ska involveras i utvärderingarna. LO anser att fler organisationer än dessa parter ska erbjudas att delta då systemet är till för alla och inte enbart de individer som är medlemmar i organisationer som står bakom principöverenskommelsen.

Med vänlig hälsning
Landsorganisationen i Sverige

Susanna Gideonsson

Thomas Carlén
Handläggare